

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 25 de gener de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat P. SA va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment abreuja, contra la companyia A., en reclamació de la quantitat de 9.244,69 €, mes els interessos legals corresponents, en concepte d'indemnització del 80% dels danys i perjudicis ocorreguts a conseqüència d'un accident de la circulació del dia 14 de febrer del 2004.

II.- La companyia A. va plantejar l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció, i sobre el fons va contestar que l'accident es va produir perquè el vehicle contrari va circular pel carril de circulació del seu assegurat, degut a que la seva via de circulació estava tallada per obres; que els passatgers del vehicle contrari no duien el cinturó de seguretat reglamentari en el moment de l'accident, fet que va participar de forma determinant en l'agreuja de les lesions sofertes, i circulava amb excés de velocitat o en tot cas a una velocitat inadequada.

III.- Per sentència de data 20 de juny del 2006, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant la demanda de l'actora, va condemnar la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

companyia A. a pagar a la societat P. SA, l'import de 9.244,69 € mes els interessos legals corresponents des de la data de contesta a la demanda, i la totalitat de les costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució la companyia A. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que la jurisprudència ha tingut la oportunitat de precisar que la prescripció només es pot interrompre per interposició de l'acció judicial o be mitjançant el reconeixement de l'obligat; que en cas d'autes, cap dels dos requisits es troben reunits; que no es pot donar eficàcia a una reclamació extra judicial quan primer aquesta reclamació no esta formulada de forma legitima i quan segon el Dret Roma, no contempla aquest fet com a motiu d'interrupció de la prescripció.

II.- Es pacífic que el dia 14 de febrer del 2004, es va produir un accident de la circulació entre el vehicle Peugeot 205 matricula 8766 BWM conduït pel Sr. L.G.R., assegurat prop de la societat P. SA, i el vehicle WOLKSWAGEN Golf matricula D 2752, conduït pel Sr. C.P.R., assegurat a la companyia A. SA. La qüestió cabdal que s'ha de resoldre es la de la prescripció de l'acció de la societat P. SA, per haver la mateixa, superat el termini d'un any aplicable en matèria de responsabilitat extra contractual.

III.- Segon el Dret Roma i la jurisprudència dels Tribunals andorrans, actualment ben assentada, l'acció derivada de la culpa extracontractual o aquiliana prescriu a l'any comptador des del moment en que el perjudicat l'ha pogut exercitar. L'accident es va produir el dia 14 de febrer del 2004, i la present reclamació essent només relativa als danys ocasionats al vehicle assegurat, els mateixos es podien constatar el dia mateix de l'accident. Per tant s'ha de considerar com ho ha fet

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

el primer jutge de manera encertada, que l'acció es podia exercitar a comptar del dia de l'accident, atès que encara que la companyia d'assegurances del perjudicat no disposava de l'informe tècnic pericial sobre la valoració dels costos de la reparació del vehicle danyat, la mateixa podia sol·licitar que s'ordoni un tal peritatge en judici de proves. La demanda judicial de la societat P. SA fou presentada el dia 19 d'octubre del 2005, i doncs mes d'un any després del moment en que podia exercitar l'acció, de tal manera que dita acció ha prescrit, llevat del cas que la societat P. SA acrediti una interrupció del termini de prescripció.

IV.- En el dret civil vigent a ANDORRA, només existeixen dues maneres d'interrompre la prescripció, que son: la reclamació judicial (Codi 7,39,7,1) i el reconeixement de l'obligat (Codi 7,39,7,5). La jurisprudència sempre ha aplicat aquesta normativa, com es pot verificar en les sentències, entre altres, d'aquest Tribunal Superior de data 25 de maig de 1994, 10 de juliol de 1997, 30 de novembre del 2000, 19 de juny del 2003, 17 de juliol del 2003, 14 de maig del 2004. Encara que en circumstàncies molt excepcionals que no existeixen en autes, es pugui considerar que una reclamació extrajudicial pot interrompre la prescripció, no pot ser el cas d'un fax de lletrat a lletrat, que constitueix una comunicació confidencial i que no es sap si va arribar fins a la part deutora, que es l'única persona prop de la qual s'ha de manifestar la reclamació.

V.- En conseqüència, essent en cas d'autes, el fax del dia 5 de gener del 2005 entre els advocats de les parts, el sol document en el qual es basa la societat P. SA per al·legar una interrupció de la prescripció, no es pot considerar que hi ha hagut una reclamació idònia de natura a produir un tal efecte i s'ha doncs de constatar que acció ha prescrit.

VI.- L'estimació del recurs imposa condemnar a la societat P. SA a pagar les costes processals d'ambdues instàncies.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar el recurs d'apel·lació de la Companyia A.
SA;

Revocar la sentència del Honorable Tribunal
Unipersonal de Batlles de data 20 de juny del 2006;

Estimar l'excepció peremptòria de prescripció de
acció plantejada per la companyia A. SA, i en
conseqüència declarar prescrita la demanda presentada per
la societat P. SA à l'encontre de la companyia A. SA;

Condemnar a la societat P. SA al pagament de les
costes processals d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-